

Sa Pobla

Núm. 162

REVISTA D'INFORMACIÓ GENERAL

Preu: 150 Ptes.

EXTRA NADAL '87

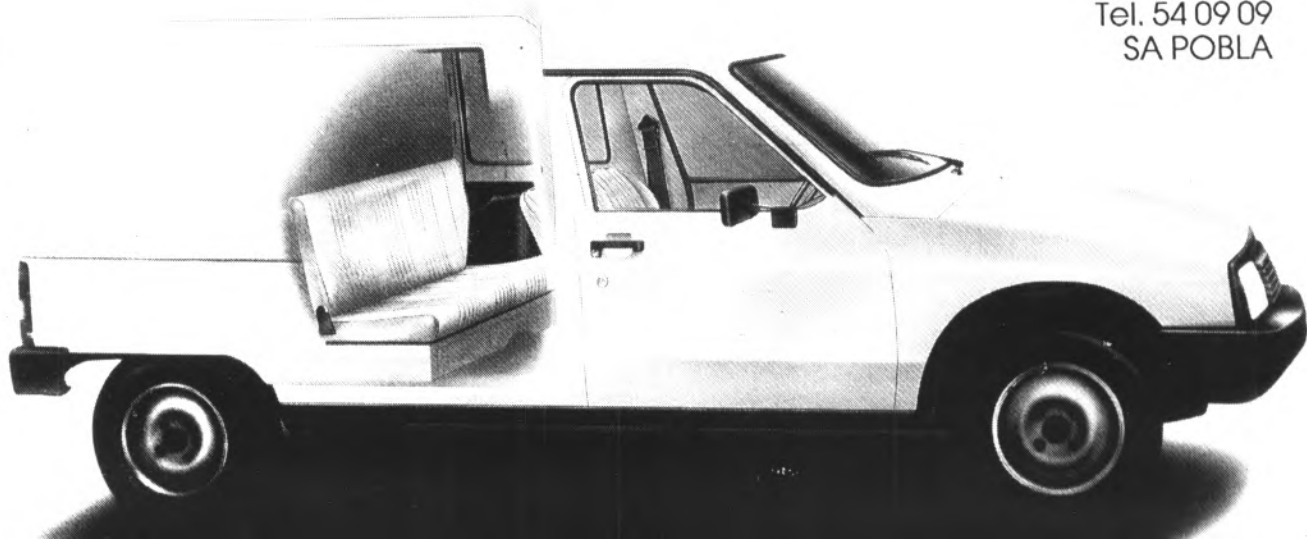

SERVICIO OFICIAL

MARTINEZ - SOCIAS

Cervantes 2
Tel. 54 09 09
SA POBLA

Sa nostra portada

SA POBLA REVISTA D'INFORMACIÓ GENERAL

Director
Miquel Segura

Cos de Redacció
Joan Payeras
Francesc Gost
Miquel Arcàngel
Cristóbal Peláez

Col·laboradors
Alexandre Ballester
Miquel Carrió
Niquel Gost
Maria Mir
Jesús Marco

Fotografia
Emili Cervera
Antoni Llompart
Pep Vicens
Antoni Salvà

Publicitat
Bartomeu Bennassar

Administració
Joan Comas

Redacció:
Francesc Cladera
24-2o. Obert els dilluns

Les opinions reflexades a la revista són exclusiva responsabilitat dels seus autors.

Es llampeig

Un número extraordinari per les festes millors de l'any

Arribades les festes de Nadal, les millors de tot l'any, sortim amb un número extra de 36 planes. Ni nosaltres mateixos sabem, a hores d'ara, com n'hem sortit.

Notícies, moltes notícies, a cau de Nadal. Només arribats a Cuba, on han comprovat els aventatges del socialisme de veritat, els capparets de «Convergència» han establert les presidències de les distintes comissions. L'oposició, com era d'esperar, ha restat com el gat del Pare Canyes: amb una boca de pam. I no hi haurà «vicenstroika», ja ho veureu.

L'escola de Vialfàs, que ja roman tancada, ha obert una certa polèmica, fins i tot amb carta segellada del Consell escolar de Ca'n Peu Blanc. De tot això ens feim el ressó que pertoca.

El nostre director va presentar el seu segon llibre de possessions a Palma i el fet esdevengué un petit aconteixament. En Francesc Gost ho conta tot.

Les morts d'Emili Cervera i Bernat Aguiló ocupen un espai preferent a la nostra plana necrològica. Recordam, sobretot, a l'amic i col·laborador.

Hi ha més notícies, moltes més, perquè la quinzena ha estat de les que enalteixen la vocació periodística. A més, presentam un bloc nadalenc carregat de reportatges, entrevistes, i curiositats fins i tot gastronòmiques.

Només hi manca, avui, el «Reporter Pableret», que es troba recuperant-se d'un esplet de mambelletes. Així i tot mos ha fet a saber que per Sant Antoni tornarà.

Serà llavors, poblers tots, que ens tornarem a veure. Fins l'any que ve, idò i que les paseu santes, alegres, i sense malsofridures.

Sobresalen las nuevas Comisiones de Servicios Sociales y Juventud

El nuevo Ayuntamiento inició su andadura

Redacción

El pasado día 21, lunes, debía celebrarse una sesión plenaria del ayuntamiento en el curso de la cual estaba prevista la formación de las distintas comisiones. Anteriormente, en un pleno celebrado antes del viaje a Cuba del alcalde y sus colaboradores, se decidió la composición de la Comisión de Gobierno, que quedó formada por los seis primeros concejales de la lista de Convergència, sin la presencia de la oposición.

Y según los datos de los que disponemos a la hora de redactar esta información, la oposición también estará ausente de la presidencia de las distintas comisiones, que, de no mediar obstáculo alguno, habrán quedado del modo siguiente:

Hacienda: Vicenç Soler
Deportes: Jaume Font
Cultura: Josep Joan Capó

Obras públicas y urbanismo: Llorenç Ruitort

Gobierno y Policía: Gabriel Mir

Sanidad: Antonia Soler

Agricultura: Pere Antòni Pol Palou

Juventud: Margarita Aguiló

Servicios Sociales: Margarita Aguiló

Festejos: Josep Moyà

Pocas personas ofrecen, a decir verdad, la composición del gobierno local y el reparto de sus «carteras». No podía ser de otro modo, por cuanto Vicenç Soler ya diseñó una lista electoral pensada más en función de un equipo de gobierno que de cara a un «poster» de campaña. Con la mayoría absoluta de «Convergència», este y no otro era el gobierno posible y deseable. Llama la atención, desde luego, el hecho de que la «benjamín» del equipo convergente, la joven Margalida Aguiló, asuma la presidencia de dos comisiones de nueva creación y de extraordinaria importancia dentro de un moderno organigrama municipal.

Asimismo hay que indicar que el portavoz oficial del equipo de gobierno será un Jaume Font que

Un rostro para la Juventud y los Servicios Sociales

ha renunciado a la organización de los festejos para, poder dedicarse en cuerpo y alma al deporte «pobler», del que seguirá siendo el máximo responsable.

Se alza pues, el telón de un nuevo gobierno para Sa Pobla. El que ha querido el pueblo por dos veces consecutivas. Por nuestra parte les anuncia-

mos un seguimiento fiel de sus actividades con la mirada puesta en el bien común. No dudaremos en criticarles cuando creamos que esta sea nuestra obligación. Y que nadie dude tampoco que, de entrada, tienen todo el apoyo que les confiere su innegable condición democrática.

FORMACION PROFESIONAL

(Repasos)

- * Contabilidad
- * Prácticas de oficina
- * Mecanografía
- * Cálculo mercantil

MECANOGRAFIA
Curso intensivo seis meses

BANCA

- * Contabilidad
- * Informática
- * Cálculo

Academia Cots

La Puebla: Carre Gran, 37 - Tel. 540313

FOU NOTICIA

Xerrada sobre periodisme a l'Obra Cultural Balear

Miquel Segura

Dimarts, quinze de desembre, al saló de la biblioteca de «La Caixa». Allà, un grup d'estudiants dels cursos de català organitzats per l'Obra Cultural, es disposaren a escoltar a Pere Bonnin i a jo mateix. El tema: periodisme.

Pere, que ha vingut a Sa Pobla cercant refugi per escriure una novel·la parlà del periodisme europeu i americà, de les seves diferències, i de la llibertat d'expressió. També feu referència als condicionaments socials, econòmics i polítics que sofreix la informació dins tot el món. Fou la seva quasi una lliçó magistral de ciències de la informació que tothom escoltà amb delit i interès.

Per la meua part, vaig parlar del periodisme calent i casolà que conec. Dels reportatges que he publicat a la llarga de 6 anys a «El Dia», de la meua etapa de sub-director de Sovint i de l'experiència que va suposar, per a mi, dirigir un butlletí d'informació confidencial. A l'hora de la sinceritat, vaig enaltir la meua condició de periodista forà per damunt qualsevol altra.

I arribaren les preguntes, el col·loqui. Con era d'esperar, no hi mancaren les preguntes interesades, referides fonamentalment al rerafons financer de la nostra revista. Una vegada més es posà de manifest la pànada mental que pateixen algunes persones dins Sa Pobla quan es parla de mitjans informatius i llibertat d'expressió.

Al cap i a la fi, però, la vetlada fou agradable, més que res per tenir ocasió de parlar d'un tema que, es cosa sabuda, apasiona a uns i altres.

Tenim els llibres
d'èxit «Possessions de
Mallorca i Illa»!

LLIBRES VIALFÀS

- LLIBRERIA
- PAPERERIA
- MATERIAL ESCOLAR

C/. CAPITÀ PERE, 53
SA POBLA (MALLORCA)
TEL. 54 04 06

El presupuesto de las obras, asciende a 18 millones

El Colegio «Vialfas» cerrado hasta febrero

Joan Payeras

Diez y ocho millones de pesetas costarán las obras de mejora y acondicionamiento que se están realizando en el edificio de la Escuela Nuestra Señora de Vialfás, a causa de unos desperfectos que amenazaban serio peligro de hundimiento, según se desprende del informe técnico elaborado por el aparejador y arquitecto municipal.

Según reza en dicho informe, los forjados de la primera planta del edificio están formados por bovedillas y vigas cerámicas, con una armadura central de hierro que se ha oxidado a consecuencia de la humedad, ocasionando el reventado de las vigas y el consiguiente debilitamiento de todo el forjado. El deterioro de dichos forjados afecta a cinco aulas desde la planta baja del edificio, así como al corredor, hall, dependencias de profesorado y dependencias de limpieza y ordenanza, así como a otras aulas situadas en la planta alta, corredor y escalera.

Ya en el año 1965 -a los siete años de su inauguración- tuvieron que ser reemplazados los forjados superiores en planta cubierta por presentar el mismo problema, siendo sustituido dicho forjado cerámico por uno de viguetas pretensadas de 6'10 metros de luz y que, debido a su excesiva anchura, técnicamente no son recomendables. También en el año 1979 se registró un caso de hundimiento de una aula al

ceder el forjado de media altura, que fué parcialmente reemplazado por un forjado de viguetas pretensadas.

Ante la gravedad del problema, los responsables del consistorio «pobler» ordenaron el desalojo de dicho centro escolar, tras poner en antecedentes al delegado del Ministerio de Educación y Ciencia, que haciéndose cargo de la situación, no hizo esperar las gestiones necesarias para recabar de su órgano superior la autorización y soporte económico para que, con la máxima urgencia, comenzaran las obras de reparación y acondicionamiento.

DISPERSION DEL ALUMNADO

El tener que resolver un

Su estado amenazaba ruina

problema de tal magnitud en pleno curso escolar, ha planteado otra problemática a la hora de distribuir el alumnado hacia otros centros docentes y su acomodación en los mismo durante el tiempo que duren las obras. Así, pues, se ha decidido que cinco cursos de E.G.B. se instalen en el colegio «Ca'n Peu Blanc», otros tres en el Instituto de F.P. «Joan Taix» y los tres cursos de parvulario en la casa «de's Rafal».

Las obras, que comenzaron a principios de la presente semana, se prevé finalicen a comienzos del próximo mes de febrero y que a partir de esta fecha, el edificio del colegio Nuestra Señora de Vialfás, pueda albergar, ya sin mayores problemas, a la totalidad de su alumnado.

CASI 30 AÑO DE EXISTENCIA

El 18 de julio del próximo 1988 se cumplirán 30 años de la inauguración oficial del grupo escolar «Nuestra Señora de Vialfás», cuya primera piedra había sido colocada el 23 de agosto de 1957, en los terrenos que en su día donó para tal fin doña María Antonia Bennasar, viuda de Palou, durante el mandato del alcalde Onofre Pons Martorell.

La inauguración del nuevo centro escolar supuso un acontecimiento importante para Sa Pobla, cuyo consistorio en pleno, presidido por el entonces alcalde, Pedro Ventayol Qués, recibió al gobernador Civil de la provincia, Plácido Álvarez Vuylla, desplazado a Sa Pobla para tal fin.

Acord del Consell Escolar de Ca'n Peu Blanc

Benvolgut Sr.:

El Consell Escolar de l'Institut de Batxillerat «Ca'n Peu Blanc» de Sa Pobla, reunit en sessió extraordinària el dia 4 de desembre del 1987, acorda fer públic el següent comunicat:

1.- Que aquest I.B. fou creat el curs acadèmic 1985-86 havent de compartir l'edifici i les instal·lacions amb l'Escola Pública d'E.G.B. «Ca'n Peu Blanc» amb tots els problemes de convivència i d'espai que aquest fet comportava. Aquesta situació, que inicialment havia d'esser provisional per un sol curs acadèmic, es va perllongar, no obstant, fins el 13 d'octubre d'aquest any.

2.- Que, tot i que ja és el tercer curs de funcionament de l'Institut, encara el M.E.C. no l'ha dotat de laboratoris, gimnàs, biblioteca, material audiovisual etc. I això malgrat les nombroses peticions verbals i per escrit que tant l'A.P.A. com el Consell Escolar (resolucions de 30-VI-86 i 3-VII-87) i la Direcció del Centre (comunicacions de 12-II-87 i de 1-IV-87) han dirigit a la Direcció Provincial.

3.- A més, la situació s'agreuja pel problema que presenta la calefacció. El sistema d'irradiació no funciona regularment des de fa dos cursos. La planta baixa i part del primer pis n'estan totalment desconectats. Aquesta situació fou advertida a la Direcció Provincial del M.E.C. en escrits de 9-I-87 i de 12-II-87 i, en més d'una ocasió, verbalment

INSTITUT DE BATXILLERAT
"MIXTE SA POBLA"
(BALEARS)

I.B. CA'N PEU BLANC
SA POBLA
Entrada: n°
Sortida: n°
Data: 4-XII-87

Benvolgut Sr:

Vos adjuntam l'acord del Consell Escolar d'aquest Centre perquè tingueu a bé publicar-lo a la Secció "Cartes al Director" del diari que dirigeix

Sa Pobla a 9 de desembre de 1987.

Ben atentament.

La Directora

Margalida Mas

D. N. E. 41 389.647.

al Director Provincial sense que s'hagin adoptat cap tipus de mesures per solucionar el problema esmentat.

4.- Per si tot això no fos prou lamentable, resulta que ara la Direcció Provincial ens obliga a haver d'admetre en el nostre centre l'Escola Pública d'E.G.B. «Nostra Sra. de Vialfàs» per tot el temps (indeterminat) que durin les obres de reforma que s'ha de dur a terme al seu edifici.

De la qual cosa resulta que als problemes abans esmentats s'hi afegeixen ara tots els que es deriven de la nova situació: problemes de convivència entre dos nivells educatius diferents, problemes d'espai, impossibilitat de dur a terme les obres de recondicionament de l'e-

difici de B.U.P., etc.

Es per tot això que aquest Consell Escolar s'oposa enèrgicament a acceptar aquesta situació, i vol expressar que aquesta negativa no significa cap menyspreu als nostres companys d'E.G.B. ni als alumnes d'aquest nivell educatiu que són igualment víctimes del que darrerament sembla esser la tònica de la Direcció Provincial del M.E.C. a les Balears, és a dir: promeses incomplides; ineficàcia en les solucions a adoptar davant els problemes que, en l'àmbit educatiu es pretén; absència de previsió en les possibles necessitats dels centres...

Ben atentament
En representació del Consell Escolar
Margalida Mas

Acoger al desvalido

M.S

Que no cunda el alboroto. Acoger al alumno desvalido que, de repente, se queda sin aula, debe ser en principio, civilizada obligación de los restantes colegios «poblers» aunque esta forzada circunstancia ocasione las lógicas molestias. Otra cosa son las lógicas quejas del Consell Escolar de Ca'n Peu Blanc, al denunciar una serie de carencias imperdonables.

Nos encontramos pues, ante una compleja situación. Por una parte no podemos dejar de resaltar la capacidad de reacción, tanto del Ayuntamiento «pobler» como de la Dirección Provincial al encarar diligentemente un problema que, a corto y medio plazo, podía tener consecuencias funestas. Por la otra, es nuestra obligación apoyar las justas reivindicaciones de un Instituto que, desde su puesta en funcionamiento, ha desarrollado sus actividades practicamente en precario.

No son de recibo, obviamente, pataletas enfurecidas ante la necesidad de acoger, temporalmente desde luego, a los alumnos del Colegio Vialfàs.

Que cada palo, pues aguante su vela. No sacai este asunto de sus lógicos cauces no es sólo deseable, sino imprescindible.

Su visita puede catalogarse como positiva

El Director General de Producción Agraria visitó las dos Cooperativas Poblenses

Joan Payeras

Sobre el mediodía del pasado 11 de los corrientes rindió visita a Sa Pobla el director general de Producción Agraria, Fernando Méndez de Andrés, acompañado del Conseller de Agricultura, Pere J. Morey, del director territorial del MAPA, Bartolomé Simonet, del director general de Producción y Comercialización Agraria de Baleares, Llorenç Rigo y del senador socialista, Antonio Garcías. La visita estaba enmarcada dentro del periplo que Fernando Méndez realizó a las distintas entidades cooperativas de la isla con motivo de su corta estancia en Mallorca.

En primer lugar visitó la SCA (Sociedad Cooperativa Agrícola), dónde fué recibido por el presidente de la misma, Martín Quetglas, con quien mantuvo un breve cambio de impresiones -al parecer muy favorables- sobre los proyectos más inmediatos de la entidad. Seguidamente

Un momento de la visita a Sa Vileta

la comitiva se dirigió a la CAP (Cooperativa Agrícola Poblense), siendo recibidos y cumplimentados por el

presidente Rafel Crespí Cladera y varios miembros de la Junta Rectora.

El director general y sus acompañantes visitaron, en primer lugar, los actuales almacenes e instalaciones de la CAP, dirigiéndose, seguidamente, a «Sa Vileta», en cuyos terrenos se están desarrollando a buen ritmo las obras de las nuevas instalaciones, gracias a las importantes ayudas oficiales. Fernando Méndez se mostró gratamente impresionado y vivamente interesado por los proyectos y perspectivas de futuro de la CAP, siendo de destacar la coincidencia de pareceres entre los propios dirigentes de la cooperativa «poblera», miembros de la administración autonómica balear y los de la administración central por lo que respecta a la viabilidad de los proyectos impulsados por la CAP en su espíritu de consolidar su futura situación en Europa.

La visita del director general de Producción Agraria a las dos entidades cooperativas locales, aún que breve, fué considerada como muy positiva.

Con los directivos de la CAP

Regalau Artesania Balear

Perquè són productes nobles, que transmeten els sentiments més seculars de la nostra terra i que representen com cap altre la singular herència, deixada per uns homes, els noms dels quals la història mateixa ignora, però que la seva obra, monumental i inalterable, s'ha projectat

fins al present, i ha quedat fortament impresa -ja per sempre- a l'ànima del nostre poble.

Per tot això, comprar un objecte amb qualitat artesanal, és oferir el nostre suport i el just reconeixement a un art que per tradi-

ció, hem de valorar i preservar.
Regalau Artesania Balear.

**MATERIALES
CONSTRUCCION**

FORSA

**CERAMICAS
AZULEJOS
CHIMENEAS**

Distribuidor
Oficial

Agencia **URALITA**

Ctra. Inca, Km. 1'200 - Telf. 54 09 12

SA POBLA (Mallorca)

Nos dejó un buen amigo

Joan Payeras

El pasado día 8 falleció Emili Cervera Bautista, tras rápida y penosa enfermedad. Catalán de nacimiento -egarense para ser más exactos- Cervera llegó a Sa Pobla hace veinte y ocho años, casi corriendo una aventura. Aquí se afincó y empezó a desarrollar su profesión de fotógrafo, integrándose rápidamente en el seno de la sociedad «poblera». Desde el primer momento supo estar presente, detrás del objetivo de su cámara, en cuantos acontecimientos se han sucedido en esta villa, por lo que me atrevo a decir que su archivo fotográfico constituye un auténtico patrimonio histórico y socio-cultural para Sa Pobla.

Aquí crecieron sus hijos Enric y Elisabet, bajo el cuidado de Elisa, esposa y madre, y principal colaboradora de Emili.

A los dos años de llegar a Sa Pobla, montó la que sería su primera exposición de fotografía, titulada «La cámara en la calle», que fue como una especie de reportaje de la vida del pueblo a lo largo de todo un año. Cervera aportaba el material gráfico y Alexandre Ballester los textos. A aquella exposición seguirían otras de contenido más artístico. Y es que dentro del Cervera fotógrafo profesional viajaba el espíritu del Cervera artista de la fotografía.

De Emili Cervera cabe destacar, también, su gran labor como reportero gráfico de prensa, colaborador durante muchos años de Diario de Mallorca y las revistas locales

«Vialfàs» y «Sa Pobla», lo que supuso para mí y para todos los corresponsales locales de los medios de comunicación, un verdadero apoyo para el desarrollo de nuestra labor informativa.

De figura seria y trato amable, Emili Cervera supo grangearse la estima y respeto de cuantos le trataron, tanto a nivel personal, como en el campo profesional. Responsable y emprendedor, como todo buen catalán, alcanzó gran prestigio profesional que han sabido aprovechar dignamente sus hijos a la hora de tomar el relevo en esa difícil tarea en la que se conjugan arte y oficio, como es la fotografía.

En el año 1976, Alexandre Ballester dijo de él en las páginas del Diario Mallorca: *«Su ojo analítico, terriblemente analítico, de la circunstancia que él envuelve está siempre detrás de la cámara. Es el fotógrafo, «es retratista». Paciente en su trabajo y en su trato, a veces se desmadra cuando se le va con prisas, cuando se le piden urgencias, pero al final, el corresponsal informativo consigue de Cervera las fotos que le ha pedido a pesar de que el revelador no estaba en su justa temperatura. Cervera ama la fotografía porque nació fotógrafo, así sin más. Yo creo que lo parieron desnudo, como a todos, pero que por cuentas de cordón umbilical traía una cámara fotográfica. Claro que, como todo el mundo, ha tenido que hacer trabajos por vocación y otros por*

Fou un home de «Sa Pobla»

encargo. Yo creo que donde hay que ver al verdadero Cervera es en los trabajos por vocación. Tiene un algo así de galán duro del cine de hace años de Paul Henriet, pero en el fondo es un pedazo de pan. Nos llegó de Terrassa y aquí se va a quedar, en Sa Pobla, incluso se ha comprado una tumba. Tiene sus manías, por ejemplo comer dulces o cruzar Madrid casi con los ojos cerrados. Para nosotros es el hombre que nos ha dado casi veinte años de historia gráfica de Sa Pobla.»

Era una fiel radiografía de Emili Cervera la que hacía Ballester hace once años y a la vez una acer-

tada premonición: Cervera se ha quedado para siempre en Sa Pobla, desde ayer en su tumba. De todas formas su recuerdo y su obra siempre estarán presentes entre los «poblers».

Para mí fue siempre un entrañable amigo y mejor consejero. Los veinte años de edad que nos separaban no fueron nunca obstáculo para una comunicación personal llana y sincera. Nuestro diálogo fue siempre el de la amistad y su palabra la voz de la experiencia.

Hasta siempre, Emili y no te olvides de mandarme el reportaje de este viaje en el que has querido tomarnos la delantera.

A Emili Cervera, sempre

La pèrdua d'un amic és una casta de mort íntima pels que segueixen, -ai las!- l'irrepetible exercici de la vida. El fosc damunt l'imatge de l'amic és una permanent punyida al sentiment que deixa l'enteniment trasbolsat, tan entallat de recordances, de vivències i d'enllaçaments afectius que no es sap, amb precisió, on comença el dolor i on acaba el record, car costa d'avesar-se en convertir la presència de l'amic amb definitiva absència. Costa, Emili, haver d'acceptar com un fet que ja no conversarem, que no discutirem el matís d'un aspecte cultural o polític del nostre estimat, malmanat, ufanós país. Aquest país que tu, sense fer-ne escarafalls, portaves tan dins l'ànima, tan dins el seny que estimar-lo era, i és, i crec que serà; vocació i passió pels segles dels segles. Ara que tu pots mirar el nostre país des de les prades del més allà, uneix-te als segadors, per esperar l'hora madura d'aquesta terra tan vella,

tan nostra. Dóna les mans i agafat a la rodona dels dansaires que puntegen l'esperança i la germanor. Enregistre, tú més que ningú, amb el teu ull de fotògraf, la tasca d'aixecament, que a aquesta banda de la frontera del temps, realitzen els

homes que estan al front de les institucions, per demanar-los comptes el jorn del gran judici. Ara podràs escoltar la veu de l'Avi, aquella veu que un dia tu i jo escoltàvem, emocionats, a un disc que guardaves com una relíquia. Relíquia d'un moment històric.

No sé que dirà la història, sé el que em diu el cor, homes com tu fan consciència de poble a força de patir i d'estimar-lo. No sé que contarà la història, sé que una senyera de quatre barres, oneja un xic més trista des de fa uns dies. Emili, no és veritat que la terra i la senyera poden passar sense nosaltres. Ens necessiten, Fets raïms, fets gavelles, la història ne-

Emili, ja per sempre, a «Sa Pobla»

Miquel Segura

Estic segur que Emili estarà content en veure que les meves breus paraules dedicades a la seva memòria foren escrites en català. Mai no vaig arribar al grau d'amistat amb ell que tenia, per exemple, Joan Payeras, però Emili sabia que jo l'admirava i que, sobretot, li tenia un grandíol respecte.

Ja per sempre, Emili Cervera romandrà al «staff» de la nostra revista, a la qual ell mai no va negar l'atenció de la seva feina professional. Ja per sempre, la lliçó d'Emili serà per a nosaltres, compromís de continuïtat.

Descansi en pau Emili Cervera, l'amic i el fotó

cessita d'homes com tu Emili. Homes sense entorxats ni barrets de copa, però homes amb fermesa de pedra i amb volada de gavina, amb color de rosa i amb profit de blat. Homes com tu, Emili, que del silenci forçat, a la cerimònia de la confusió, en

feren càntic de llibertat.

Costa, Emili, i costarà temps i dolor haver d'acceptar la teva absència quotidiana.

I que t'he de dir Emili? Som i serem, tan si es vol com si no es vol. Sempre.

Alexandre Ballester

Murió l'amo En Miquel Garrut

Redacción

Días pasados falleció en Sa Pobla Miquel Comas Salvador, a la edad de 72 años, tras larga y cruel enfermedad. L'amo en Miquel Garrut dedicó toda su vida al trabajo en el campo, siendo apreciado por todos cuantos le conocieron y le trataron.

Descanse en paz y reciban sus familiares nuestro más sentido pésame.

Recordant a Bernat Aguiló

Miquel Segura

El passat 12 de desembre, dissabte, va morir Bernat Aguiló Bonnín, a l'edat de 83 anys. Una malaltia tan llarga com greu el tenia postrat al llit des de feia molt de temps.

Bernat Aguiló fou un capdavanter de l'exportació de patates a Londres, formant societat, juntament amb el seu pare, de la «Protectora Agrícola Poblense». Des de 1925 fins a 1936 va viatjar cada any a Londres, per tal de tenir cura de l'exportació. Fins i tot durant els anys de la guerra civil no va deixar d'anar a Londres, realitzant el viatge a bord d'un hidroavió que sortint de la base del Port de Po-

llença va fer escala a Roma per evitar el bloqueig aliat.

Des de 1930 fins a 1969 fou Delegat a Sa Pobla de la casa Cros. També desenvolupà el càrrec de conseller de la Banca March al nostre poble.

Descansi en pau qui fou, a la llarga de tota la seva vida, un empresari inquiet i un amant de la seva família.

GIMNASIO MITJORR

C/. Rosario, 49 - SA POBLA

Gimnasia Ritmica
Mantenimiento
Aparatos
Sauna

**LES DESEA
FELICES FIESTAS
DE NAVIDAD**

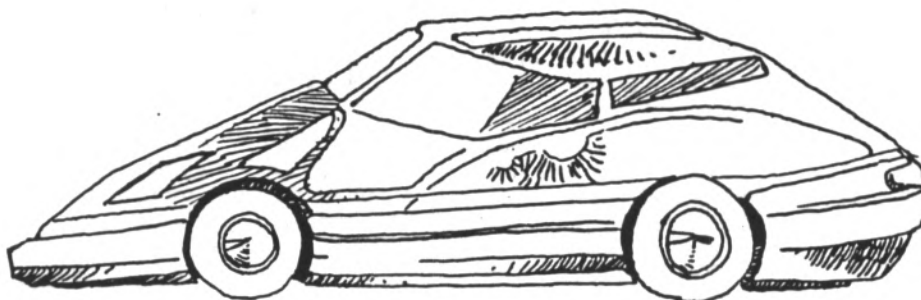
SAUNA: Para reservas llamar al tel 54 20 17

(Lunes, Miércoles y Viernes. Mañanas de 9 a 12 y tardes de 17 a 21 h.)

Sauna Señoras: Lunes, miércoles y Viernes (Horas convenidas)

Sauna Caballeros: Martes, jueves y sábados (Horas convenidas)
Llamar con antelación

VOCABULARI RELACIONAT AMB COTXES

Barbarisme

Embrague
Freno
Asiento
Maletero
Ventanilla
Seguro
Panel
Mando
Faro
Limpiaparabrisas

Forma correcta

Embragament
Fre
Seient
Maleter
Finestreta
Assegurança
Plafó
Comandament
Far
Eixuga-parabrisa

**CONSELL
INSULAR
DE MALLORCA**

En el transcurso de un concurrido acto, celebrado el pasado día 10 en Palma

Presentado el libro de Miquel Segura y Pep Vicens, «Possessions de Mallorca II»

Fue una noche memorable

(F.G.).- La segunda parte del libro «Possessions de Mallorca», de nuestros compañeros Miquel Segura y Pep Vicens, es ya una realidad. El pasado día 10 de diciembre tuvo lugar la presentación oficial del mismo, en el transcurso de un concurrido y brillante acto que contó con la asistencia del Presidente de la C.A., D. Gabriel Cañellas, acompañado por miembros de su gabinete como Francisco Gilet, conseller de la Presidencia, Mª Antonia Munar, consellera de Cultura y Pere J. Morey, conseller de Agricultura, amén de numerosas personalidades del mundo del periodismo, la cultura y la política.

El acto de presentación revistió gran brillantez y fue seguido con inusitada expectación por parte del numeroso público que abarrotaba el Salón de Actos de la Banca March, escenario de la presentación. Actuaron de maestros de ceremonias Antoni Pons, alcalde de Inca y Jaume Santandreu, sacerdote sobradamente conocido por su compromiso con la causa de los marginados y autor del prólogo del libro ahora presentado. Abrió el fuego Antoni Pons, quien no regateó elogios a la obra, a la que concedió fundamental importancia como instrumento para recuperar y querer a las possessions mallorquinas, como fuente de nuestra más querida tradición rural. Glosó a continuación las figuras de nuestros excelsos poetas Joan Alcover y Costa y Llobera, rememorando el entusiasmo de éstos por los agrestes parajes del paisaje tradicional mallorquín. Concluyó su intervención con una emocionada referencia a la ya inminente Navidad y la coincidencia con la aparición de un libro que tanto amor a su tierra desprende como el que nos ocupa. A

continuación tomó la palabra Jaume Santandreu que, a lo largo de una brillante y muy aplaudida intervención, catalogó al libro de Miquel Segura y Pep Vicens como fuente de nuestra historia común, a la que habrá que acudir para conocer de verdad la auténtica personalidad de un pueblo que, como el nuestro, el mallorquín, siempre ha vivido intensamente unido a la tierra. Jaume Santandreu evocó el pasado rural de Mallorca y reivindicó el papel del campo para penetrar en la auténtica historia de Mallorca, al tiempo que agradecía a los autores el haber dirigido su mirada hacia el mundo del payés mallorquín, tan importante en nuestro devenir como pueblo y tan olvidado en nuestra siempre precaria memoria colectiva.

El acto finalizó con una breve intervención de Miquel Segura que en nombre de los autores -de todos es conocido que Pep Vicens es poco amigo de parlamentos y discursos- agradeció a todos los presentes su asistencia e hizo hincapié en la ayuda y el estímulo recibidos por muchas personas relacionadas con el libro, siendo éste -en palabras de los autores- un homenaje a todos cuantos han participado en la elaboración de aquél, desde dueños de possessions que han brindado todo tipo de facilidades a los autores, hasta todos cuantos, en la propia elaboración y proceso de edición del libro no han escatimado esfuerzos en llevar a buen término la empresa. Tras la intervención de Miquel Segura se sirvió un refrigerio en un salón anexo a la sala de actos, que sirvió para que los numerosos asistentes al acto tuvieran oportunidad de intercambiar opiniones y felicitar a sus autores del libro a quienes, no sin razón, se

les veía satisfechos ante la calurosa acogida dispensada a una obra que, como la suya, está llamada a convertirse en referencia imprescindible para todo aquel que pretenda, con un mínimo de rigor, acercarse a la historia de nuestro pueblo.

Panorama sobre les possessions

Més que un llibre, més que un recull de reportatges, el segon volum de «Possessions de Mallorca» de Miquel Segura i Pep Vicens és una amorosa, lenta i experta visió de la vera Mallorca, la vera dimensió d'un paisatge que, en el temps i en l'espai, és penyor de gent i de casals, balança d'amors i de senyors. És més que un llibre per llegir uns escrits de prosa ajustada entre el sentiment i la realitat, per mirar unes fotografies d'enquadrament ajustat entre la realitat i el sentiment. És més, és un panorama, emocionat i lúcida alhora, sobre les possessions mallorquines. Contarella per bressolar el més pur amor per la nostra illa, noms que brostegen la pell illenca amb ressonàncies de concert major: Formentor, Planici, Son Espases, Vinagrella, Defla, Alfàbia, S'Estaca, Sa Granja, entre moltes altres forneixen els capítols d'aquest panorama que, com a panorama és la vista d'un horitzó molt dilatat. Certament que és dilatat, enclou les possessions com a història i com a present, com a nucli humà i com a edificació rural. Possessió, llavors de la part forana, teixit toponòmic d'una societat patriarcal que s'ha esveïda amb la darrera cançó del camp.

Així, passa a passa, pàgina a pàgina, Miquel Segura i Pep Vicens han bastit un panorama que, a la llarga, ens diu, més de les nostres pròpies arrels que molts dels tractats d'antropologia i sociologia que són a les estanteries. Llegint «Possessions» la ciència arriba per l'art.

Aquest segon volum, un autèntic present per a aquests dies nadalencs, és una fita de glòria per a Miquel Segura i Pep Vicens. I és, al menys per a mi, un present de goig i d'estudi.

Alexandre Ballester

Pau Fornés a Sa Pobla

L'anomenada de Pau Fornés com un dels pintors més genuïns, madurs i fecunds, que ha fornit Mallorca en les darreres dècades, traspassa els límits nacionals. Des del dibuix a la pintura, des de l'apunt al mural, Pau Fornés demostra un domini magistral de la tècnica i una sensible inspiració temàtica.

Pau Fornés inaugurarà el proper dia 22 a l'entrada de Sa Quartera una notable exposició. Sens dubte, aquest Nadal amb Pau Fornés, adquireix un contexte artístic de primera magnitud. Un privilegi pels aficionats. Fa anys que Pau coneix Sa Pobla, ha vingut, sovint, com amic, sempre amb el cor obert, ara ve com amic i com a pintor. Benvengut sia ell i la seva obra.

Hasta el próximo día 28

Guillem Torres, «Guiem», expone en Inca

(Redacció).- Guillem Torres, pobler de pro y pintor privilegiado de la vida, menuda y bella, expone en Inca una significativa muestra de su dominio de la técnica del dibujo acquarelado y acquarelas, portadores de unos valores éticos y estéticos que, pese a no contar siempre con el merecido reconocimiento social, no por ello pierden validez en modo alguno. El arte de «Guiem» denota una perspectiva emotivamente crítica, agrídulce, en ocasiones irónica pero siempre con la ternura de quien ama el paisaje campestre como algo suyo. Del 18 al 28 de Diciembre, en CENTRE D'EXPOSITORS de Inca, nueva oportunidad para apreciar el arte de nuestro paisano, sin duda la noticia artística por excelencia de estas ya inminentes Navidades.

Sa Pobla

NADAL 1.987

Sa Pobla i l'Arxiduc

L'Arxiduc Lluís Salvador de Hausburg-Lorena i de Borbó, per a escriure la seva gran obra, va visitar pobles i viles i llogarets de Mallorca, alguns de passada, és cert però esmerçant-los-hi sempre complida atenció. Una primera lectura del «Die Balearem» pot precipitar l'impressió de que l'Arxiduc sols feu una breu estada a Sa Pobla, en copsà els detalls que l'interessaven i d'ací partí camí enllà. I, en veritat no és així, crec que al manco visità Sa Pobla en tres avinentesses ben concretes. Dues per a prendre-ne notes i apunts per a la redacció del monumental «Die Balearem». I, una altre imprevista malgrat estigués prevista d'antany, per a resoldre un afer determinant a la vida de l'Arxiduc i que fou lligam permanent de Lluís Salvador i Mallorca. De l'home i la terra.

Sense un estricte ordre cronològic, citaré primer, les dues visites de treball. Em servesc de la versió del «Die Balearem» editada per J.J. Olañeta.

L'Arxiduc, després d'haver observat Crestatx de prim compte, segueix el camí, contempla el panorama, aquests son els paragrafs al·lusius:

«El terreno se vuelve ahora llano. Los campos estan regados por numerosas norias a cuyo fin se colocan tubos de arcilla sobre palos de madera, que van gradualmente bajando, formando así conducciones de agua elevadas sobre el terreno. Si uno deja que su vista vague por el llano, descubrirá pronto los pantanos de la Albufera y la solitaria villa de «La Puebla» con su iglesia y los

molinos de viento...»

Ja als verals de la vila, escriu: «Mediante un puente se salva el Torrente de San Miguel, que en verano está seco; pasado este punto, el camino está bordeado de olivos y espesos agaves. Pasando por entre

numerosas higueras se llega a la calle del Cementerio de La Puebla. Este pueblo, aunque está situado en el llano, puede distinguirse muy bien gracias a la altura de su iglesia y a los molinos de viento que erigidos sobre bancales, lo circundan...» se-

Calle Mayor de La Puebla.

gueixen unes dades demogràfiques, i afegeix: «...las casas del pueblo son en su mayoría pequeñas, lóbregas, como ocurre en todo el llano de Mallorca, y, en parte, tienen el portal redondo. La calle Ancha y la calle Mayor son las dos calles principales. Esta última atraviesa todo el pueblo». Mai no he entès que anomenàs «plazuela» a la plaça de la Constitució i no mencionàs la plaça d'es Vaumar. Després descriu, prolíxament el temple parroquial. Entre altres anotacions diu que els poblers son «gente robusta», i que treballen a S'Albufera.

Altres vegades que l'Arxiduc arriba a Sa Pobla és amb el ferrocarril: «Pasando junto a setos de agaves, llegamos a la pequeña estación de La Puebla, situada en el lado este de la villa, con una amplia sala de espera».

Degué ésser en una d'aquestes dues visites, acompanyat del seu equip que, probablement, es va fer el dibuix del carrer Major de Sa Pobla, amb una palmera a un extrem, gravat que il·lustre el «Die Balearum», a la pàgina 188 del I tom de la curosa edició de J.J. Olfeta que és la que tenc a les mans.

Aquest gravat, subtítulat «Calle Mayor de La Puebla», l'he vist reproduït, sense peu, a programes de festes, aprofitat per altres viles com a nota il·lustrativa. Quedi aclarit, d'una vegada que l'esmentat gravat és una visió del carrer major de Sa Pobla i no d'altre indret, poble o vila de la comarca.

La tercera visita la realitzà l'Arxiduc, tal com ell relata a «Lo que sé de Miramar», un dia de pluja, i que vengué per a comprar la finca de Miramar.

També escriu l'Arxiduc «En el año 1811 Miramar, o la Trinidad, que continuaba perteneciendo a la Corona, fue vendido por decreto de las Cortes de Cádiz a don Gabriel Amengual, del cual paso a manos del médico Morey quien en 1837 derribó gran parte del ruinoso edificio del colegio y de la iglesia. Lo heredó después Juan Serra de La Puebla. De este último lo adquirí yo para mi propiedad en el año 1872».

Cre que s'hauria de llegir tot el capítol narrat per l'Arxiduc, quan una joveneta d'uns dotze anys li obri la porta de Ca'n Serra, a Sa Pobla, un

Calle Mayor de La Puebla.

dia de pluja.

El mateix Arxiduc confessa: «Si aquell mateix dia de Sant Sebastià hagués fet una bona diada seria anat a dibuixar en es vall d'En March i probablement no hauria pensat pus amb Miramar.

Segueix «Lo que sé de Miramar» la descriptiva prosa de l'Arxiduc:

«Dit y fet, llogarem un carro y varem partir, aygo batent, cap a Sa Pobla, y hi posarem dues hores.

Arribats a n'es carré Major no hi havia cap animeta y pareixia una torrençera. A la fi poguerem demanar a una dona qui guaitava a un portal, ahont era Ca'n Serra.

-Aquella casa amb un portal amb arch, va dir, a la dreta, es Ca'n Serra.

Aviat hi forem. Tocarem, y una joveneta d'uns dotze anys mos obrí.

-¿Es aquí Ca'n Serra? -vaig demanar.

-Si, es mon pare; ara'l cridaré tot d'una. Pero entrin. Amb aquest temps!. D'es cap d'alguns instants se presenta un home d'una quarentena d'anys d'aspecte amable.

-¿Es vostè D. Joan Serra? -li vaig demanar.

-Si Senyor, me respongué.

-Idò jo som un extranjer que vaig recorreguent s'illa. M'han dit que vostè tenia una petita possessió a sa costa de Tramuntana qu'es diu Miramar y que la voldria vendre. No sé si m'han informat bé.

Diu, si Senyor, tench totes ses meues terres aquí prop de Sa Pobla, ahont visch, y aquell lloquet me vé esquerra má.

-Bono jo no vuy mercadejar: me diga un preu tot sol, y que sia raonable, això l'hi dich per endevant, perquè si es exajerat, no farem res, y no diré mes qu'una paraula, o sí, o nó.

Va pensar un instant y me va dir es preu que'l vaig trobar acceptable».

Miramar, punt major de bellesa a la costa mallorquinà. Encisador paratge, terra i penyasegat, mar i aire cel. Volada de gavina, flaire de romaní, Miramar. Desvetllament de Ramon Llull, somni de Lluís Salvador. Miramar, punt major del patrimoni illenc de l'Arxiduc.

Alexandre Ballester

COOPERATIVA AGRICOLA POBLENSE

*Molts d'anys
i que les veguem
Santes i Alegres*

Fa temps que conec en Pep, «es capellà jove» com diu sa gent i puc dir que no és amic de disfressar sa realitat, encara que aquesta no sigui especialment agradable. És per això que ara, quan es tòpics de sempre comencen a fer-nos es cuc de s'orella malalt, de tant de predicar pau per a tots i totes aquestes coses, no es de més enfrontar-se decididament a unes festes durant les quals pareix obligat ésser feliç per força, encara que no hi hagi motius per ésser-ho. De tot això hem parlat amb Pep, i sa veritat és que considero que, una vegada més, ha valgut la pena.

Josep Garau, «es capellà jove», ens parla de les dues cares del Nadal a Sa Pobla.

«És millor regal d'aquestes festes seria que tothom pogués menjar calent»

Francesc Gost
En Josep Garau, «es capellà jove» ha passat cinc des seus 28 anys a Sa Pobla. Coneix per tant ja un poc sa particular manera d'ésser des poblers i sa seva manera de viure ses ja imminents festes de Nadal. «Aquí -explica en Pep- es pot constatar clarament les contradiccions d'una societat com sa pobra, meitat rural, meitat cosmopolita, mig agrària, mig turística. És una més de ses contradiccions que es donen dins un poble que, per una altra banda, en té moltes». En Pep no amaga que es caire religiós d'aquestes festes s'està perdent poc a poc: «sí, és veritat que el laïcisme dominant per tot arreu també es dona a Sa Pobla, amb això no és una excepció. Aquest procés de predomini des laïcisme -com ja he dit- no té s'intensitat que, per exemple, té a una gran ciutat, però sí que està penetrant intensament dins sa vida quotidiana des poblers, i això és una cosa que es pot comprovar durant aquestes festes, es sentit religiós de les quals s'està perdent progressivament»

Parlam amb en Pep de s'estrangerització de ses costums nadalenques i de quina manera aquest

cada vegada més. Per en Pep, «durant ses festes nadalenques és quan es demostra més sa pèrdua de personalitat pròpia des nostre poble davant costums importades de fora d'Espanya. Així per una part uns pocs s'estan esforçant per no deixar morir tradicions seculars -es Betlem, entre elles- mentre, en canvi, es arbres de Nadal i es «Papá Noel» s'estan fent es amos i senyors des llars poblers, quan és ben sabut que són costums i tradicions d'origen nòrdic, sense cap tipus de relació amb el món mediterrani i llatí». En Pep considera que tot això demostra sense dubtes que aquesta teòrica pluralitat de la societat pobra no és més que una quimera i que, a sa pràctica, romanem presoners d'unes modes i costums que ens són estranyes i que desvirtuen ses nostres pròpies tradicions. «Es Nadal poblé -diu en Pep- és un exemple d'aquest procés de despersonalització que tant s'escampa per es nostre país».

Li deman a n'en Pep si mai no ha experimentat s'angúnia que suposa haver d'ésser feliç quasi per decret quan arriba Nadal, un fet molt peculiar d'aquestes festes i que fa que molta gent tenguí fri-

Cinc nadals entre noltros

i tornar quan abans millor a sa normalitat. Per en Pep això té una explicació: «Antigament s'alegria estava proscria per es catolicisme, es excessos de felicitat estaven mal vistos. Avui s'ha girat sa truita i pareix que quan arriben ses festes de Nadal està obligat tothom a riure i a ésser feliç per força. Crec que hi ha molts d'esperits solitaris i poc gregaris als quals aquesta espècie d'obligació no escrita acaben per frustrar-los i fer-los profundament desgraciats. Es tracta d'un mite -es de sa falsa felicitat- que forma part des Nadal de

forma part s'arbre de Nadal o es sopar de «Nochebuena»

En Pep Garau, a més de capellà, es responsable des Club d'Esplai i de d'aquesta perspectiva per xerrar amb autoritat sobre es Nadal que viuen e joves amb es quals e conviu sovint: «sa nostra idea -explica en Pep- é de viure es Nadal un poc al marge de totes aquestes tradicions, s'autenticat de les quals, com j hem dit, és més que dutosa. Per això realitzai excursions a sa muntanya (enguany anirem a Lluc convivim amb sa naturalesa i donam d'aquesta ma

2er Nadal no tot es alegria a Sa Pobla

sentit d'origen de sa vida, de contacte amb sa vida. Com actes específicament religiosos feim ses «ofrenes a sa Sibila» i llavors convidam a tots es parents a una «Chocolatada» de companyerisme. També -continua en Pep- tenim sa costum de representar cada any un «Bètlelem vivent» a sa plaça de l'Església, amb sa participació de tots es membres des Club d'Esplai. Enguany tenim s'intenció a afegir-hi música a sa representació, a més de s'e-

lement purament dramàtic. Tot això no són més que fórmules perquè sa joventut -que també està afectada per aquest laïcisme des qual parlàvem abans- pugui viure es Nadal amb més sinceritat, lluny d'un simple sentit folklòric i desvirtuat».

Li deman a n'en Pep com voldria ell que fossin ses festes de Nadal a Sa Pobla i no pot evitar -- somriure quan escolta sa meua pregunta: «Jo només demanaria -diu en Pep- que tothom pogués,

aquestes festes menjar calent. Si, ja sé que això pareix una barbaritat, ja que, al menys en teoria, tothom menja calent a Sa Pobla. Per desgràcia això no és veritat. Seria molt bo que es poblers, una gent amb tantes metes obtingudes, un poble tan orgullós d'ell mateix, fós valent per afrontar ses seves tares socials i cercar-los remei urgent. Si Nadal serveix per això al manco, jo ja donaria Nadal per ben arribat. A Sa Pobla existeix una

bossa de marginació social, ben amagada, és veritat, però existeix. A un poble ric com a Sa Pobla aquesta situació no t'ha sentit i es poblers, més prest o més tard, hi hauran de cercar remei. Si Nadal serveix per això, ja haurà valgut la pena. Quan hi hagi absència de misèria i que, al manco per uns dies, no hi hagi marginats. Aquest crec que seria es millor regal de Nadal que sa gent de Sa Pobla es podria fer a ell mateixa».

JOIERIA - RELLOTGERIA

FILL DE JAUME SEGURA

Elc hi desitja una Bones Festes de Nadal i Any Nou.

Es Nadal té distinta significació per a sa gent. Aquí volem deixar constància del que pensen alguns poblers damunt unes Festes de llarga i provada tradició.

Els poblers opinen damunt les festes de Nadal

-Sebastià B. (32 anys):
«Les festes de Nadal? sa veritat és que m'agradaria moltíssim poder-les dis-
frutar de tot, però no puc,
ja que tinc els al.lots petits
i, encara que no ho vul-
guis, t'aturen un poc, no?
De totes formes crec que
són unes grans festes i
les hi don l'importància
que tenen. En quant als
doblers, gast lo que puc
per disfrutar al màxim
possible».

-Miquel C. (56 anys):
«Aquestes festes són ses
millors. Quan jo era jove
ja començavem a partir
de la festa de la Purissi-
ma, dia 8 de desembre i

se perllongaven fins el dia
de Nadal (no hi faltava l'o-
fici i el besa-mans de l'en-
demà). Llavors aquestes
festes les celebraven ses
famílies amb coca i torró,
tots plegats i amb molta
d'alegria. Avui em sembla
que s'ha perdut bastant,
ja que es jovent, tan ten-
dre, pot beure xampany
cada dia i celebrar ses
festes que vol i quan vol».

-Julio B. (37 anys):
«Yo no soy mallorquin y
mi opinión es que en la
península estas fiestas se
celebran con más intensi-
dad que aquí, en la isla.
En mi tierra se hacen los
kilómetros que hagan

Hi ha festa per tots els gusts

CELLER CA'N COTA

ESPECIALIDAD EN COMIDA MALLORQUINA

C/. Luna, 27

Teléfono 54 12 16

SA POBLA

falta para estar con la fa-
milia, cueste lo que cues-
te, ya que las fiestas de
Navidad son para estar
toda la familia junta, aun-
que solo sea por un día».

-Bartomeu P. (28 anys): «Baix es meu punt
de vista te diré que son
unes grans festes i jo in-
tent passar-les lo millor
que puc, encara que m'a-
graden més ses festes de
Sant Antoni, són mes
«catxondes», no?»

-Maria P. (20 anys):
«Només durant aquestes
festes em faig il·lusions.
M'agradaria molt poder
veure i viure ses festes de
Nadal a tants de pobles i
ciutats, per veure si són
tan bones com diuen. Per
a mi són les millors que hi

ha i no importen els do-
blers, quan te reuneixes
amb els amics, especial-
ment per «Nochebuena» i
«Nochevieja». En quant a
la festa dels Reis, pas per
complet».

-L'Amo En Tomeu (64 anys): «Quina importàn-
cia vols que tinguin
aquestes festes? Fa molt
d'anys tingueren un pres-
tigi i tal vegada encara el
tenguin, no ho sé. Tant
pots fer excessos com
tenir-la com una festa
com ses altres, i sempre
hi ha gent que ha d'agafar
un bon «gat» aquests
dies, perquè si no no són
festes de Nadal. N'hi ha
per tots els gusts».

Miquel Arcàngel

Curiosas noticias sobre el pavo

Alexandre Ballester

El pavo se ha convertido en manjar popular en la ritual mesa de las fiestas navideñas.

Nosotros proporcionamos el pavo. La inspiración culinaria debe ponerla el ama de casa y, para la sobremesa familiar, les facilitamos unas curiosas noticias sobre el pavo, que ha resumido Alexandre Ballester, consultando escritos de Néstor Lujan, culto y gastronómico escritor, y otros textos.

Unos dicen...

Se ha escrito mucho, polemizado incluso, sobre la procedencia del pavo. Unos afirman que es un antiguo animal asiático y europeo, que ya era conocido en la época clásica, y Plinio ya describió su aspecto. Existen comentarios de que se servía en los festines del emperador Vitelo, y en los majestuosos banquetes de Helio-gábalo, el gran glotón.

Pasan siglos hasta que son registrados nuevas referencias, concretas y fiables, que se sitúan en el siglo XVI, en el libro «De re cibaria» de Brugerin Champier. El jesuita Ludovicus Nonnius, Núñez, lo presenta como una exótica ava americana.

Esa es la teoría del enciclopedista Buffon que aboga por los orígenes del Nuevo Mundo para la apetitosa ave. Unos indican que fueron los portugueses quienes la introdujeron en Europa, otros afirman que fueron los españoles que trajeron el pavo de las cálidas tierras de México.

Unos dicen que apareció como novedad culina-

ria en la mesa de Enrique VIII de Inglaterra, y en 1570 fue manjar servido en el banquete de bodas de Carlos IX de Francia. Suele fijarse en 1719, la aparición del primer libro culinario que explica las distintas maneras de condimentar los pavos.

Fueron entusiastas degustadores del pavo, los célebres gastrónomos Grimond de la Reynière y Brillat Savarin, en el siglo XVIII, el de las luces y de grandes fisiologías del gusto.

Un entusiasta del pavo trufado fue el compositor Giacomo Rossini, no le dedicó ninguna ópera, pero él dedicó sentidas lágrimas. Es conocido el

episodio de su llanto cuando, efectuando una excursión en barca, de entre las cestas de comida, se cayó al agua la que contenía un pavo trufado.

En los Estados Unidos es tradicional la celebración del «Thanksgivin' Day». Día de acción de gracias, en memoria de la llegada de los emigrantes del «Mayflower», en este día el pavo es el manjar ritual. No se conoce exactamente el día del año 1620, en que desembarcaron los peregrinos, pero se celebra el último jueves de noviembre, con el simbólico pavo en la mesa. Tan simbólico que Benjamin Franklin deseaba que sustituyera el águila

la en el escudo nacional de los Estados Unidos.

Aquí gozan de renombre y son apreciados los pavos de Aspe, provincia de Alicante. Se acostumbra emborracharlos con vino blanco antes de matarlos.

Piadoso y succulento procedimiento, pues, además de dar sabor a la carne del animal, debe proporcionarle un estado de euforia o de inconsciencia ante la inminente muerte.

Unos dicen...

«Uns diuen que ben rostit, altres que és millor farcit, altres parlen d'escaldums, i noltros deim que és nadalenc»

NADAL 87

Nadal, entre l'actualitat i la reflexió

Miquel Segura

Ja som a Nadal. O no vos n'havíeu donat de la festa? Supòs que sí, més que res degut a la televisió d'en Felip i na Prego, que prou esment te en recordar-ho seguit seguit. A hores d'ara, si encara no sabeu quin perfum vos han de regalar perquè pugueu colgar-vos amb la femella dels vostres somnis, és que sou, i perdonau-me, uns desgraciats.

Si, som a Nadal. Ho diuen els diaris, ho canten els infants, ho repeteixen els comerciants de fora Sa Pobla, perquè els de per aquí quasi ni se'n temen.

Nadal vol dir tòpic de pau, i records de minyo-

nia. Betlemets amb pastors de plàstic, ampolles de cava que no és cava, promeses de concòrdia que, tot lo més, arriben, per casa nostra, a Sant Antoni.

Però Nadal vol dir també il·lusió dels infants, sincers desitjos de bonhomia congriats al fons del cor de les persones. I nostalgia d'un temps que era i ja no és. I família arreplegada entorn de la llar, barreja d'alegria pels presents i de dolor dels ausents.

Per això, perquè Nadal encara no es del tot mentida, estic disposat a guaitar, un any més, al fons del seu misteri. Estic disposat, un any més, a intentar creure amb la bona

voluntat de la gent i a capficar-me, sense massa reserves, dins l'agredolça saba de la nostalgia nadalenca. Per tot això, abans de més raons, permeteu-me, poblers, que vos doni a tots les bones festes. A tots. A aquells que vos alegrau amb les meves alegries i a aquells que em voldrien veure penjat d'un pi. Als que sou companys del meu romiatge i a aquells que vos trobau cent llegendes lluny de les meves aspiracions i cabòries. El meu desitg per a tots és de sincera felicitat. El que més voldria, poblers, és que tots tenguessiu la sinceritat personal de no estar barallats amb vosaltres mateixos. Que, més enllà de qualsevol consideració, poguessiu seguir essent fidels a tot allò en el que creis. Això seria senya de que estau vius, que no estau anestesiats per la onada de mediocritat que caracteritza, avui per avui, a la societat actual.

NADAL A SA POBLA

Anem ara a pegar una ullada al nostre Nadal pobler. Veiem com es presenten les festes a casa nostra. A tots els nivells manco el casolà, perquè de portes a dins, poblers, Nadal és vostre i ben segur que el tendreu tal qual com l'heu fabricat.

L'Ajuntament ha tengut bona cura en fer-nos arribar als poblers una felicitació nadalenca. Alexandre Ballester, cronista oficial de la vila, ha reproduït un gravat de l'Arxiduc Lluís Salvador que ens mostra com era el carrer Major de Sa Pobla en els dies en que el noble aus-

triac va conèixer el nostre poble. Així mateix, Alexandre ens reproduceix el testimoni escrit d'una de les tres visites que l'Arxiduc feu al nostre poble, concretament la d'un dia de Sant Sebastià, un dia plujós, en el qual Lluís Salvador va comprar la possessió de Miramar. Alexandre ha reproduït el text de l'obra «lo que se de Miramar», escrita pel propi Arxiduc. Es tracta, com sempre passa en tots els treballs d'Alexandre, d'una mostra de bon gust i curolla investigadora.

El propassat dia 22 es va inaugurar al vestíbul de l'Ajuntament una exposició de pintura molt important. Es tracta d'una exposició de Pau Fornes que l'Ajuntament ha organitzat aposta per a aquestes festes. És intenció de la Comissió de Cultura reservar el vestíbul de Sa Quartera per dues exposicions a l'any, de gran importància, que es celebraran per Nadal i per Sant Jaume. Serà, aquesta, la pincellada cultural i oficial de les nostres festes.

Així mateix, l'Ajuntament està treballant en l'organització del «cotillón» de Cap d'Any i la qualquada dels Reis, que des de fa uns anys ha conegut unes millores molt importants. S'han comprat vestit nous i s'ha procurat tenir més esment amb els detalls. Cal esperar que l'èxit d'edicions anteriors tenguí, enguany, una nova repetició. També hi haurà el tradicional concurs de betlems. El jurat qualificador estarà compost per un parell de regidors i regidores i una «gloria local». La in-

Boutique
AVANTI

SA POBLA

Carrer Gran, 61
Tel. 54 13 66
SA POBLA.

NADAL 87

tenció dels organitzadors és la d'estimular la participació de tothom, sense promoure una rivalitat ni un esperit de competició.

L'ALTRA CARA DEL NOSTRE NADAL

Però hi ha un altre Nadal, el que mai podrà crear cap iniciativa oficial, el que hauriem d'empenyer nosaltres mateixos. Em referesc al caire comercial i ciutadà dels dies nadalencs, i en aquest sentit he de dir que el nostre poble, des de molt de temps enrera, és orfe d'iniciatives vàlides. Basta i prou pegar una ullada a altres poblacions de Mallorca o fins i tot de la nostra rodalia, per comprovar com els nostres carrers i les nostres botigues estan mancades d'aquest ambient que vessunyen els d'altres llocs. Sembla una vegada més que els poblers esperem que les coses se'ns donin fetes. No n'hi ha prou amb un parell de bombetes de colors al carrer i un arbre a la façana de l'Ajuntament. Qualque cosa molt important li manca al nostre Nadal col·lectiu, perquè no som capaços de donar un caràcter als nostres carrers, no hem aconseguit que aquests dies Sa Pobla quedi amarada de flaire nadalenca. Deu ésser perquè a aquest poble no tenim una associació de comerciants que pugui promoure un concurs de mostradors o finançar unes manifestacions públiques que animarien els carrers. Per ventura els poblers tenim la desgràcia que la nostra millor festa, la de Sant Antoni, es fa tota sola, i per això no som capaços de promoure cap tipus d'ini-

ciativa ciutadana que vagi una mica més enllà del pur folklorisme o la típica manifestació capellanera. Ni el Club Cultural, ni cap societat d'esplai ni altre mena d'entitat te la iniciativa de posar-se al davant per empenyer un poc aquest assumpte. I això és un mal que ja ve d'enfora i que sembla no tenir cura.

NADAL, AL COR DE CADA POBLER

Més enllà de tota consideració, resta un Nadal que es vostre i que no necessita cap tipus de promoció. És el vostre, el que portau al cor, al marge de la vostra fe religiosa. És aquest sentiment que vos sacseja l'espina quan contempleu el somriure d'un infant davant un aplec de pastorets. És aquest calfred indefinible que vos fitora l'ànima quan sentiu el cant melangios de la Sibília. És aquesta força poderosa que cada any, per aquest temps, vos empeny cap a les vostres arrels i vos fa sentir una mica més a lluny la vostra infantesa. Aquests dies, poblers, tothom vos parlarà de pau i de benaurança. Una vegada més vos he de dir que no vos deixeu enganjar. Qui vos ha volgut mal durant tot l'any serà difícil que ara vos vulgui be. Si la pau -quantas vegades ho he escrit, ai!- no neix de la justícia i de la recta intenció, és converteix amb una paraula falsa, amb una bubota irreal que encotona la hipocresia convencional.

Siau qui sou, poblers, fins i tot per Nadal. Aquest és el meu desig i el meu propòsit. Molts d'anys a tots.

Siau qui sou, poblers

ALMACEN DE VINOS DEL PAIS ENVASADORA DE VINAGRE

«MOLT BO»
ENVASADORA DE ACEITES
COMESTIBLES

Aceite de Oliva «TORRENS»

Girasol «GRIF»

Semillas «EL PINO»

Antonio
Torrens S.A.

J. Sindich, 37 - Tel. 54 07 41
Costa y Llobera, s/n.

SA POBLA
(MALLORCA)

TRACTORES - APEROS - MOTOCULTORES - MOTOCOMPRESORES
- MOTORES - RIEGO POR ASPERSION - MAQUINARIA INDUSTRIAL -
BOMBAS VERTICALES DINA, IDEAL Y RAINDAG - BOMBAS
SUMERGIBLES INDAR E ITUR

MAQUINARIA

Grau S.A.

FELICES FIESTAS Y MOLTS D'ANYS

TIENDA
Tel. 54 03 37

TALLERES
54 05 44 - 54 21 65

Plaça Mercat, 1 - B

SA POBLA (MALLORCA)

**SUPERMERCADO
Y
CARNECERIA**

C/. Pza. Constitución, 6
Tel. 54 02 45

Visite nuestra nueva planta baja
y disfrute de nuestras ofertas

LES DESEA FELICES FIESTAS

NADAL 87

«Nochevieja», sa celebració més cara d'aquestes festes

Francesc Gost

Me perdonareu que utilitzi s'expressió originària en castellà «Nochevieja» perquè, francament, crec que intentar traduir a sa nostra llengua el que evidentment és un concepte importat, no té molt de sentit. Així que parlarem de «Nochevieja» -això sí, sempre entre cometes, per no ofendre susceptibilitats- d'ara en davant. D'entrada, aquesta paraula em fa pensar, immediatament, amb unes altres paraules. Són aquestes:

-Menjar: Tothom sap que per «Nochevieja» el que s'imposa és, abans de tot, un bon sopar. Sa gent, tots, ens gastam sa paga des mes -a vegades inclús de dos- per tal de menjar com uns senyors una serie de plats exquisits, com si fos es darrer dia de sa nostra vida. Basta fer una mirada als «menus» que ofereixen els restaurants i hotels, durant els dies abans del famós 31 de desembre, com per veure que pareix que, per «Nochevieja» el que s'imposa es una bona panxada i l'endemà ja ho veurem. Ja se sap que «qui sopa de conyac, beuena d'aigua...».

-Vestir: Aquí també sa ditzosa «Nochevieja» fa que molts de marits malleesquin s'hora que ha arribat el 31 de desembre. Tothom es fa un «traje» nou, com un temps ja se'l feien per cap d'any. Ses dones, amb abrics, pells, sabates que just just s'aguanten, de prim que tenen es tacó... i altres herbes. En conclusió, tothom va fet un figurí o, tal

com deiem abans, «més chulo que un vuit». L'endemà és una altra cosa, amb sa cara morada i els ulls que pareixen plats, perquè, qui més qui manco, es dia de «Nochevieja» té es morro fi a s'hora de beure xampany, amb s'excusa de menjar-se el ditzós raïm. Es mal de cap des dia 1 de gener sol ésser d'antologia.

-Ballar i riure: de tots és sabut que per «Nochevieja» tot està perdonat. Així que aquest dia els timits deixen de ésser-ho, els casats tenen un poc de permis de ses seves habitualment severes dones (mentres no es passin, clar) i s'alegria pareix natural i espontània, encara que no ho és, ja que haguent pagat mil duros grossos per persona com a mínim jo trobo que s'alegria pot anar inclosa dins el preu. De totes formes sa gent balla, se tiren pes cap ses famoses paperines i tothom és feliç o, al manco, procura oblidar que és desgraciadament, que ja és qualque cosa.

S'institució de sa «Nochevieja» és tan mallorquina com pugui ésser-ho es whisky irlandés però, malgrat tot, s'ha instalat amb fermesa entre noltros. Jo no dubt que s'ha d'encomiar s'any i rebre es nou amb festa i sarau, però a vegades em demano si, realment, sa «Nochevieja» és veritablement una festa o s'ha convertit ja en una més de ses celebracions que un està obligat a viure perquè, si no, «no pareix Nadal». El darrer que vol-

Es primers 40 minuts de 1.988

dria però es plantetjar s'oportunitat o no d'una festa que ens és estranya i que, tot i així, s'ha convertit en una obligació social tan

absurda -que és lo de menys- com increïblement cara, que en definitiva, ja és més greu.

ELECTRICA POBLENSE

INSTALACIONES ELECTRICAS
BOBINAJES - ILUMINACIONES

AUTOMATISMOS
REPARACIONES EN GENERAL

Ant.º Maura, 94 - Tel. 54 06 77 -

LA PUEBLA (Mallorca)

TALLERES

ANTONIO CRESPI

REPARACIONES EN GENERAL CHAPA Y PINTURA

Les desea Felices Fiestas de Navidad

Solteros, 146
Tel. 54 08 89

SA FORTALEZA
SA POBLA

PANADERIA y PASTELERIA

C'AN PACO

de Francisco Jaume

OS DESEA FELICES FIESTAS
DE NAVIDAD

	Escuela 77	Tel. 54 08 20
Sucursal n.º 1	Cta. Inca 12	Tel. 54 08 98
LA PUEBLA		MALLORCA

Navidad 87: Sa Pobra ¿Ciudad abierta?

Cuando estas líneas vean la luz estaremos en vísperas de las fechas teóricamente propicias para favorecer la paz y el entendimiento entre los conflictivos miembros del género humano. Desafiando a Hobbes y su teoría de que el hombre es un lobo para el hombre, la tradición judeo-cristiana lleva dos mil años dando a la Navidad el sentido de paz universal que, en ocasiones, desgraciadamente, es más aparente que real. Una fecha, aunque sea tan importante como la Navidad, no puede cambiar las situaciones de odio y muerte enquistadas en las memorias colectivas de los pueblos.

También para Sa Pobra puede haber llegado un buen momento para distendir un poco nuestros tensos músculos sociales, con motivo de la Navidad. Puede haber llegado el momento de hacer análisis de nuestros errores cívicos y -como dice Pep Garau en otras páginas de este mismo número- dirigir nuestra mirada hacia las lacras sociales que, aunque sordas, permanecen ahí, como un mudo dedo acusador que debe herir en lo más hondo nuestras propias y prósperas conciencias. Si efectivamente hay gente entre nosotros que estas Fiestas apenas podrá comer caliente mientras los menús de Navidad y Nochevieja alcanzarán cifras de varios dígitos, es que algo muy grave

está ocurriendo en Sa Pobra. No se puede acumular riqueza sobre los suburbios de la miseria, ni reir en opulencia en medio de los llantos de la necesidad. Si eso ocurre es que el cuerpo social está enfermo. Es entonces cuando Hobbes vuelve a tener razón. Es entonces cuando la Navidad se convierte en una enorme y monstruosa farsa.

El sentido de esta reflexión es que, de vez en cuando, es conveniente mirar hacia nuestros propios arrabales para conocer la periferia de nuestro esplendor. Sa Pobra es una villa próspera, en teoría con un inmenso futuro y con las máximas posibilidades de expansión. Habría que ver si los poblers somos también los seres idóneos para sacar provecho, desde la justicia social y el respeto mutuo, de estas inmejorables perspectivas. Habría que ver si, realmente, somos merecedores de este halagüeño futuro que se abre ante nosotros. No estaría de más preguntarnos, en honda y laica reflexión (escribo lo de laica porque, en lo religioso, doctores tiene la Iglesia...), si en verdad hemos avanzado algo como ciudadanos, como seres protagonistas de nuestro propio futuro como comunidad, no como simples habitantes de un contorno físico que lo único que tiene en común son las aceras. Se trata de averiguar si somos mejores

ciudadanos, si hemos desterrado la demagogia, si tenemos criterio para discernir el bien del mal sin ayudas externas, si ya no necesitamos ir llevados de la mano porque nuestra independencia personal está por encima de mensajes, de fidelidades personales o de intereses mezquinos. Habrá que saber, de una vez, si en estos días que pregonamos la paz somos ya seres conscientes del valor de la hermandad entre los hombres o seguimos apelando a frases huecas, estereotipadas y sin más valor que el de la costumbre.

Personalmente me gustaría creer que es realmente posible que los mensajes navideños de paz, felicidad y solidaridad entre los hombres pueden ser aplicados literalmente en esta tierra dura y contradictoria llamada Sa Pobra. También querría pensar que en nuestra villa existen cada vez menos súbditos y cada día más ciudadanos, libres y dignos, sin tutelas ni servilismos. Pero no puedo ocultar que tengo serias dudas al respecto. En cualquier caso, espero equivocarme y que este pueblo capaz de dominar la tierra a través de los siglos, sea también capaz de vencer sus egoísmos y dominar sus pasiones malsanas. El día que esto ocurra, y aunque estemos en pleno Agosto, será verdaderamente Navidad en Sa Pobra.

**CARNICERIA
CHARCUTERIA** **BEATRIZ** **ALDES**

LES DESEA FELICES FIESTAS DE NAVIDAD
CARRER GRAN, 5

DETALL

FLORISTERIA

Rams de novies, Centres florals, Ramells,
Corones, Plantes, etc.

Carrer Major, 58 - Sa Pobla

Vos desitjem unes bones festes

PINTURAS **martins**

Su Pintor

MOQUETAS Y PAPELES PINTADOS

Avda. Playa, s/n Tel. 54 66 97
PTO. ALCUDIA

Luna, 125 - Tel. 54 12 43
SA POBLA

PINTURAS

**EL
PUERTO**

VENTA DE PINTURAS

Coral, s/n.

 547913

PTO. ALCUDIA

(Mallorca)

RECAMBIOS

M ECALECTRIC

- ELECTRICIDAD DEL AUTOMOVIL
- PIEZAS Y ACCESORIOS EN GENERAL

Mayor, 10 - Tels. 540014 y 540602

SA POBLA (Mallorca)

Sport Sapobla

MATERIAL Y PRENDAS DEPORTIVAS

Major, 42 - Tel. 54 04 89

SA POBLA (Mallorca)

ESPORTS

Joan Payeras

¡Vaya banda!

Pues sí, vaya banda que somos los que formamos el equipo de fútbol-sala «Revista Sa Pobla-Esports Serra Ferrer». Dos partidos llevamos disputados y 15 goles encajados, por tan sólo 3 a favor. Y, asómbrense ustedes! Pelaez, máximo goleador, eso sí, con dos estupendas dianas que ya quisiera haberse anotado

el mismísimo Maradona. Por lo demás, mucha gloria pasada y nula efectividad la de los Cela, Mateu, Chango, Rodríguez, Mir, etcétera. Y es que, «chavales», es hora de mentalizarse de que, sí, pesan los años. Y eso de que un equipo con cinco hombres en cancha rebase, en mucho, la cifra de doscientos años es «demasié carrozón», tíos.

Tregua Navideña

Este año y en tan señaladas fechas como las de Navidad, el fútbol hispano va a disfrutar de un -creo que justo y oportuno- paréntesis vacacional. El

Poblense, desde luego, no va a ser la excepción y mientras unos jugadores aprovecharán para viajar a sus respectivos lugares de residencia, otros dis-

frutarán aquí, entre familiares y amigos, esa tregua navideña que, esperamos, servirá para reempezar la competición con renovados bríos y elevada moral. Desde aquí, vaya para todos mi más sincero deseo de FELICIDAD.

Cela ya es entrenador del Constanica

Mi buen amigo Luís Cela, al que vengo llamando gallego de nacimiento y espíritu y «pobler» de corazón, es desde la pasada semana, el responsable técnico del C.D. Constanica. Difícil papeleta y gran responsabilidad que el bueno de Luís ha afrontado con mucha ilusión y unas ganas enormes de que pronto aflore el fruto de su trabajo y sapiencia futbolística. Todo un reto, vista la delicada situación del conjunto inquense, que espero y deseo le resulte favorable.

Pinturas Martins, ya casi un «histórico»

El equipo de fútbol-sala «Pinturas Martins» se ha convertido en un «histórico» si tenemos en cuenta su larga y más que regular andadura deportiva. En el presente campeonato están consiguiendo unos alentadores resultados, habiéndose permitido el «lujo» de vencer al líder de la competición.

Organizado por el Sa Pobla Tennis Club

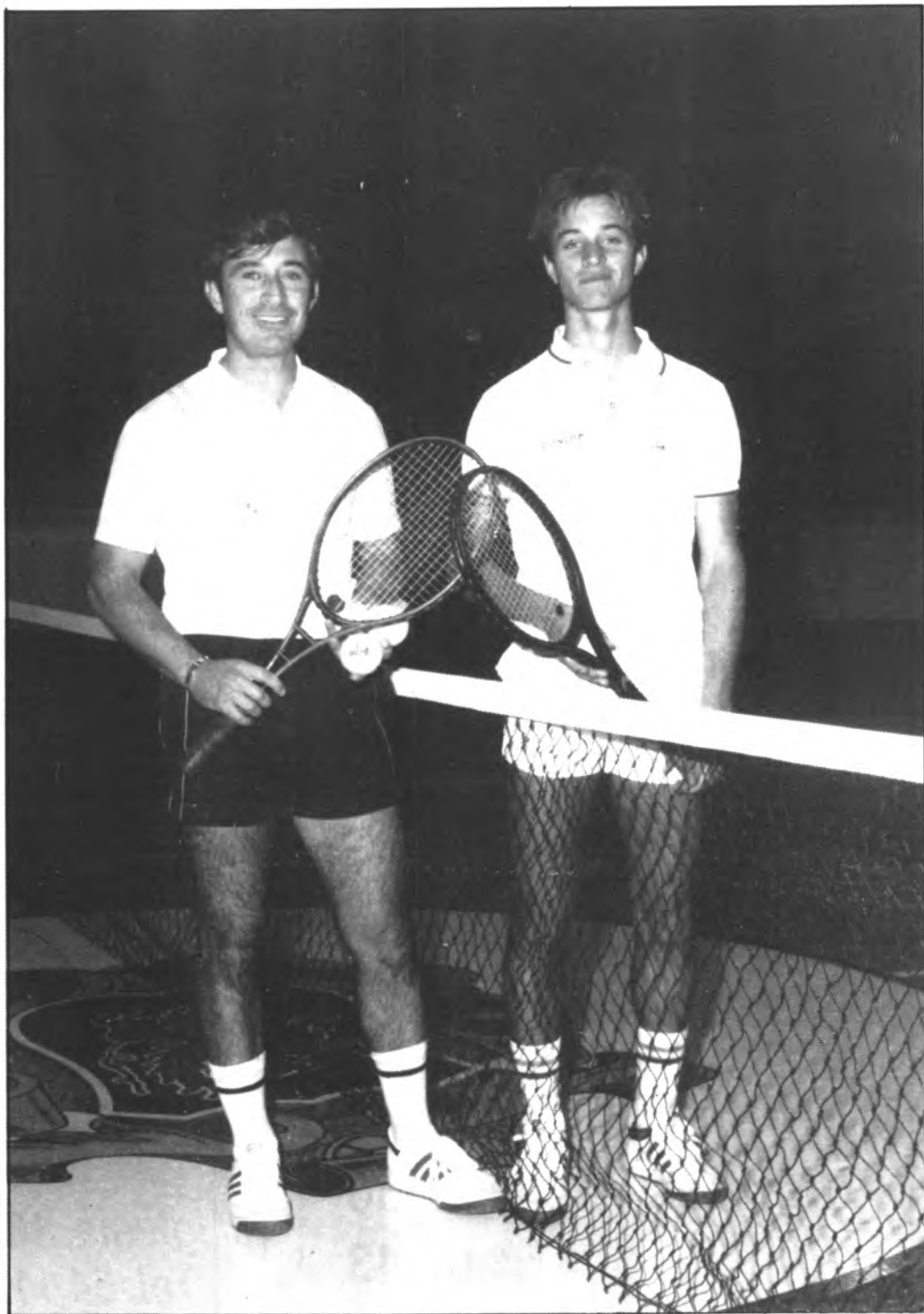
Interesante y disputado «III Torneig social de tenis»

Joan Payeras

El pasado día 12 se disputaron las finalísimas que pusieron broche de oro al «III Torneig Social de Tenis», organizado por el Sa Pobla Tennis Club y que venía disputándose desde el pasado 19 de noviembre, en distintas modalidades y categorías. Antonio Xumet en individuales masculinos, la pareja Oliver-Ventayol en dobles masculinos, Lola Oliver en individuales femeninos, Oliver-Oliver en mixtos, Juan Xumet junior, en infantiles y Juan Rachón en la fase de consolación, fueron los mejores entre los cincuenta participantes en esta tercera edición de uno de los torneos sociales de mayor prestigio en la comarca.

El mejor partido del torneo lo ofrecieron, sin duda alguna, los Oliver-Ventayol y A. Xumet-J. Xumet en la final de dobles masculino, que con más de dos horas de duración se decantaría en favor de los primeros por un apretado 4-6, 8-6, 6-3.

Finalizadas las pruebas deportivas y a los postres de una cena servida en el restaurante Albopás, se procedió a la entrega de trofeos y distinciones. Los primeros clasificados de las distintas categorías recibieron los correspondientes trofeos, mientras la totalidad de participantes eran obsequiados con una placa conmemorativa.

J. Xumet i A. Xumet, la saga pollensina entre los mejores

ESPORTS

Con un equipo femenino que ya inició la competición oficial: nace el «Sa Pobra Volei Club»

Joan Payeras

Días pasados fué presentado oficialmente en sociedad el «Sa Pobra Volei Club» que nace bajo la sana y loable intención de implantar, fomentar y promocionar el deporte del voleibol en Sa Pobra, según palabras de su presidente Miquel Angel Ben-nasar.

De momento el nuevo club cuenta con un equipo femenino federado que milita en la primera categoría juvenil. Su plantilla está integrada por trece jugadoras que ya han te-

nido ocasión de medir sus fuerzas en tres partidos de competición oficial con unos resultados esperanzadores. La preparación del equipo corre a cargo del propio Miquel A. Ben-nasar.

Los proyectos más inmediatos del club apuntan hacia la formación de un equipo infantil, un alevín y benjamín, partiendo de la organización del torneos escolares, no descartando la posibilidad de crear, en un futuro más menos próximo, una escuela de volei que tendría una ca-

rácter comarcal, aprovechando las excelentes condiciones que para ello ofrece el pabellón polideportivo cubierto.

Que nos desfallezcan en su intento y que no les

falte el necesario apoyo de los organismos competentes, en cuanto, desde aquí, les deseamos a los padres de tan acertada iniciativa.

VENDO

3er. Piso

C/. Goleta, 19 y 21

Informes tel: 54 23 30
54 06 43

Dr. Francisco Sagrista Ramis Médico - Dentista

Tardes - Horas convenientes

c/ Iglesia, 16
Tel. 54 11 02 - SA POBLA

SESION CONTINUA

«El bosque animado» de José Luís Cuerda

Francesc Gost

Injustamente olvidada en el reciente Festival de San Sebastián, donde el público la acogió calurosamente, pero no tuvo «chance» en el reparto de premios, «El bosque animado» supone la segunda incursión en el cine propiamente comercial de José Luís Cuerda, un albaceteño de cuarenta años que ya destacó en su momento con su ópera prima «Pares y Nones», encuadrada en la que se ha dado en llamar «un poco gratuitamente» «comedia madrileña». Para este su segundo intento, Cuerda se ha valido de un texto del escritor Wenceslao Fernández Flórez, cuyas obras han servido de argumento cinematográfico en infinidad de ocasiones, desde «El malvado carabel» hasta «El hombre que se quiso matar». El guión de «El bosque animado» lleva la firma del número uno en su género; Rafael Azcona, mientras el reparto, auténticamente de lujo, viene encabezado por un Alfredo Landa sensacional y bien secundado por nombres como Fernando Valverde, Miguel Rellán, Alejandra Grepí, Encarna Paso y Amparo Baró, entre otras.

«El bosque animado» en un ejemplo más (y van...) de que el cine español, a poco que se lo proponga, es capaz de afrontar con garantías de éxito cualquier aventura cinematográfica, por difícil que pueda parecer la empresa a priori. Si en la comedia -cómica o amarga- el cine español hace ya tiempo que dió su «do de pecho», el filme de Cuer-

da pone de manifiesto que incluso en un género como el cine de fantasía, pese a su innegable dificultad, no necesitamos de E.T. ni de fenómenos extraños ni de encuentros en ninguna fase. A cambio, podemos ofrecer magia, ternura, ilusión y leyenda en sus justas proporciones, dejando al espectador perderse en el ensueño de un relato donde lo posible y lo irreal se confunden en perfecta comunión. Los personajes de «El bosque animado» son entrañables, desde el bondadoso bandido encarnado por un sin igual Alfredo Landa hasta el espíritu errante al que da vida (es un decir) el polifacético Miguel Rellán. Filme de muchos personajes, que se entrecruzan y relacionan entre sí. Filme de amores desafortunados, de bondades disfrazadas, de tiranos y niños, de amor y muerte, «El bosque animado» tiene la magia que emana del bosque que el autor describe como un ser vivo, con su propia e inquieta existencia. Filme para todos, niños y adultos, que todavía son ca-

Alfredo Landa borda su papel una vez más.

paces de desprenderse de la realidad cuando entran en una sala de cine.

José Luís Cuerda ha resuelto con éxito el que sin duda ha sido el más difícil empeño de toda su carrera, y el no reconocimiento oficial en San Sebastián no puede en modo alguno empañar la auténtica valía de un filme absolutamente atípico en el variopinto cine español. «El bosque animado» demuestra bien a las claras que, a la hora de hacer buen cine, nos bastamos solos.

LOCAL DE EXHIBICIÓN:
MULTICINES CHAPLIN

Sf SPORTS I JOGUINES
**SERRA
FERRER**

**TODO EN MATERIAL
DEPORTIVO**

**«SERVICIO ESPECIAL EN
JUGUETERIA
TODO EL AÑO»**

Mayor, 15
Tel. 54 07 12
SA POBLA (MALLORCA)

Momento del acto de
inauguración de **Centrum**, un
moderno Centro de Servicios
para Sa Pobla

Mercado, 26 - Tel 54 20 78
SA POBLA (Mallorca)

centrum

Seguros BANCO VITALICIO
Viajes WAGONS LITS (Repr. pers.)
Asesoría Inversiones Extranjeras
Idiomas Modernos - Traducciones
Asesoría Náutica
Oficina Información

sus opticas

GRADUAMOS *con precisión* SUS GAFAS.

OPTICA SA POBLA

Calle Plaza, 4. SA POBLA. Tel. 541879

**NO PAGUE SUS GAFAS ROTAS,
LAS PAGA NUESTRO SEGURO.**

Els qui feim la revista
Sa Pobla, desitjam unes
bones festes a tot Sa
Pobla

Molts d'Anys

**LES DESEA FELICES FIESTAS
DE NAVIDAD**

**SERVICIO OFICIAL BOSCH
ARTES GRAFICAS
REDES TELEFONICAS
MOTONAUTICA WETBIKE**

**INSTALACIONES INDUSTRIALES
RIEGOS Y BOMBEOS
ELECTRICIDAD DEL AUTOMOVIL
BOBINAJES**

Diga que **NO** al frío

Cuando un producto tiene éxito es por algún motivo.

¿Porqué se vende JOTUL?

¿Cuál es su argumento?

En primer lugar Noruega es uno de los países más fríos del mundo; nadie como ellos saben que para combatir temperaturas de hasta 30° bajo cero nada hay como una estufa de leña.

Visítenos en C/. Rosari, 30 - Tel. 54 14 01 - SA POBLA